

LBRIS

We know
books

GABRIELA ANA BĂLAN

**Jurnalul insurgentei
anA**

POEZIE

Editura
NEUMA
2022

Cuprins

Origami / 5
Orașul ca o tablă de șah / 6
Am adormit cu gândul / 7
Gata cu poezia despre destinul acceptat / 9
Se aude tropot de cal troian / 10
Filă din jurnal / 11
Un poet / 12
Unde rătăcesc bătrânele, corăbiile sufletului / 13
Accesorii / 14
Filă de jurnal de izolare / 15
Liniște / 16
Flori de colț / 17
Mai presus de cuvinte / 18
Portocale / 19
În reluare / 21
Femeia care doarme în trupul meu îmi știe visele pe de rost / 22
Libertate / 24
Clar obscur / 25
Gânduri / 26
Două cireșe / 27
Femeia din cărți / 28
1001 de poezii / 29
Tinerete cu bătrânețe și moarte cu viață / 30
Desculță pe mări înghețate / 31
Veneai ca fiul apocrif / 32

- Demonul care locuiește în trupul meu / 33
 Bietul padre înfocat / 34
 Fiica mea vrea o rachetă
a văzut războiul pe youtube / 35
 Simt o durere cumplită / 36
 Mâine azi va fi ieri / 37
 Spectacol / 38
Numele meu este anA / 39
 Tata aprinde focuri / 40
 Vrăji / 41
Cred că sunt al treilea fulg / 42
 Dulce sau amar / 43
 Sora mea de piatră / 44
 De dorul nimănui / 45
Locuiesc într-o inimă de faianță / 46
 Orașul mă știe / 47
Am visat că eram un fluture orb / 48
 Acest octombrie viclean / 49
 Voci / 50
Vine un fulg mai altfel / 51
 Iubitul meu de piatră / 52
 Femeia din iglu / 53
 Copie / 54
 Iubirea pe atunci / 55
 Eroii / 56
 Hexatedru / 57
 Pandemie și război / 58
 Oglinzi / 59
 M-am visat / 60
Nu vă grăbiți să aruncați cu pietre în lună / 61
 Iubirea ca o pizza / 62
 Duel / 63
 Șah-mat / 64
 Păpușa de porțelan / 65

- De trei zile bat în poartă / 67
Aș fi vrut să mor copil / 68
Popice / 69
Alt fluture de piatră / 71
Îmi văd copiii alergând / 72
Lupi / 73
Prima poezie din mileniul trecut / 74
Dum, dum, dum / 75
Amar coșmar / 76
Avertisment în pandemie / 77
La masa unde scrie poeta / 78
Femeia celor două veacuri / 79
Reverse / 80
Oriana s-a născut într-un secol
și moare în altul / 81
Numai azi / 83
Vreau ziua de mâine / 84

Volume de același autor / 86

Origami

timpul meu
o foaie albă de hârtie
modelată în formă de fluture
de mâinile mamei
într-o zi de post
mi-a stors pe buze lapte de aloe
am plâns
până când mi-a dat numele ei

tata a venit să mă ia acasă
cu haine prea mari
mânele erau atât de lungi
încât vârfurile degetelor
mi-au ajuns pe clapele pianului
din sala filarmonicii vis-à-vis de spital
încă mai visez că mă roagă
să îi cânt

22 și 22 de minute
aripi de fluture
viața mea din secolul trecut
umbra sorții veacului prezent
eu
scriu

Orașul ca o tablă de șah

orașul meu e pavat
ca o tablă de șah
copiii mei își aleg
pătrate albe, pătrate negre
după umbra soarelui
din farfuria de la micul dejun

costumați în piesele jocului
se întrec
în căutarea reginei
uitând că s-au născut
cu moartea în brațe
dar foarte atenți
să nu o scape cumva
pe o pavelă neagră

Am adormit cu gândul

că sunt femeia care își apără
patria visului
și patria inimii
cu arma cea mai puternică din lume
cuvântul

femeia liberă în mintea mea
și a celor care vor să mă cucerească
fără sabie sau mitralieră

femeia care adoarme puternică
nicio clipă nu uită
că s-ar putea trezi speriată

nu fac mătăanii lângă pereți
pe care umbra generalului
pare tulpină de păpădie
nu sunt
batista fluturată
de liderii lumii
în culorile drapelului
țărilor părăsite

port fuste
tot mai lungi dar
lupta
în astre
îmi e de fecioară

și dacă azi m-am trezit speriată
arborez fără frică
pe cel mai înalt catarg
poezia
un steag în bătaia vântului
vântul plimbându-mi prin lume
cuvântul
întâiul meu prunc crescut
cu ambrozie

Gata cu poezia despre destinul acceptat

cine este această femeie fericită
de ce zâmbește sub tâmpile cărunte
întreb eu, femeia care plânge
sub fire de păr castaniu

în regatul tău
sunt hoța soarelui
la mine în colibă înjură toți
că le-am adus lumina

gata cu poezia despre destinul
acceptat necondiționat
acum scriu tot ce îmi voi aduce aminte
că se va întâmpla vreodată
și voi spune
această femeie ciudată îmi știe
viața pe de rost

Se aude tropot de cal troian

se aude tropot de cal troian
viteazul oștean a plecat la război
fără să știe că sunt decupate
câmpurile de luptă
din inima mea

nu știu să mă apăr
sunt doar o poetă
singura armă îmi e cuvântul
cu mine nu începe nici nu se sfârșește
vreo domnie est
-etică dar
mâna cu care scriu
legată de comutatorul metaforei
poate aprinde luna
când soarele doborât cu gloanțe
sângerează în patria minții

nu sunt poeta
cântecelor de luptă
nici nu desenez steaguri pe sicrie
conturul ochilor
e forma patriei mele
și ochii mi i-am desenat
pe mânerul sabiei de Toledo

Filă din jurnal

am inventat mersul pe sârma ghimpată
pe covorul pandemiei
după trei săptămâni de izolare
pământul își bea oceanul
cu ceșcuța de cafea

la primul pas am găsit turnul Londrei
împodobit cu pinguini
Moscova își curăță turlele ruginite
Parisul linge rănilor de cenușă

în altă parte de lume e Vinerea Mare
suveranul pontif străbate
drumul crucii într-o piață pustie
rostogolește Vaticanul
ca pe un butoi de bere
spectatorii din pelicula „stațiacasă”
aplaudă frenetic de la geam

tata cățarat pe troița de la Șelimbăr
smulge din nori mitraliera
și cântă din ea ca la nai

Un poet

să numărăm din nou păsările călătoare
sigur s-au întors mai multe decât au plecat
la socoteala poezilor
azi a murit unul în plus
nici nu a apucat să se nască

tăcută i-am țesut cămașa de urzici
numai în cer poate fi
printre aripi
în dicționare nu îl găsesc
nici pe google

să numărăm și cerurile
o fi numai unul
dar poate mă minte

cerul e un poet cu aripile deschise
sub nori unde mama îmi agăța leagănul
în copilărie
vin păsările cerul sclipește
acolo unde scrie un poet